

OEBELE.

2.1.69

09.00u.-09.30u. voorbereiden
09.30u.-12.30u. kam.rep.
14.00u.-17.30u. kam.rep.
19.00u. lichtkorrektie

4.1.69

09.00u.-09.30u. voorbereiden
09.30u.-12.30u. kam.rep.
14.00u.-15.30u. gen.rep.
15.30u.-16.00u. inreg.
16.00u.-17.30u. opn. tvr-m evt. ass.

3.1.69

09.00u.-09.30u. voorbereiden
09.30u.-12.30u. kam.rep.
14.00u.-15.30u. gen.rep.
15.30u.-16.00u. inreg.
16.00u.-17.30u. opn. tvr-m
evt. ass.

5.1.69

13.00u.-13.30u. voorbereiden
13.30u.-15.30u. gen.rep.
15.30u.-16.00u. inreg.
16.00u.-17.30u. opn. tvr-m evt. ass.

dékorontwerp : Els Salomons
produktie : René Sleven
regie : Bram van Erkel

OMROEPSTER: (OMROEPSTER ZIT AAN TAFELTJE,
KOUWELIJK MET VESTJE.
TAFELTJE MET SNEEUW)

KLAAGLIJK:

Nergens sneeuwt het, kinderen kijkers.
Nergens. Behalve natuurlijk weer in Oebele...
En het vriest er ook. Altijd weer Oebele.
De KRO had het graag anders gezien, want jul-
lie houden niet van sneeuw, maar ja.

(OFF SCREEN DONDERENDE STEM
HERMAN VINCK)

Geef je over, KRO! De sneeuwballen van Oebele
zijn op jullie gericht!

OMROEPSTER: (BEDEESD)

Eh ... jawel.

(ZOEKT IN EEN SPECIAAL VAK DE
WITTE VLAG)

Wij geven ons over. Over. Over naar Oebele.

OEBELER EMBLEEM - FANFARE

TOTAAL PLEIN.

KINDEREN IN WINTERKLEREN.
BEZIG MET SNEEUWPOP ROND DE BRIE-
VENBUS.
KIND ROLT SNEEUWBAL.

KINDEREN:

Oebele klap klap klap
Oebele klap klap klap
Oebele boem

INTRO ORKEST.

LIEDJE: WELKOM IN OEBELE.

SAMEN: Welkom in Oebele
Oebele parompompom
Snel, kom naar Oebele

KOEN: Vraag niet waarom, maar kom!

SAMEN: Hoepel naar Oebele

KOEN+KOOR: Hos door de erepoort
Speel mee in Oebele

KOEN: Hoort, zegt het voort

TUSSENSPEL.

POSTBODE: (ZIT BIJ POTKACHELTJE MET KETEL
WATER. HIJ HEEFT EEN HOUTEN KEETJE,
MET VEEL FORMULIEREN AAN MUUR GE-
PUNAISED. PENDELLAMP ETC. HIJ
STOOMT BRIEVEN OPEN)

Dit is het Oebeler postkantoor
U treft 't. Ik neem de post net door
De lijm laat beter los hierdoor ...

KOOR: Oebele foei! Dag postkantoor.
TUSSENSPEL.

AAG: (BIJ MARKTHAL)

Dit is het Oebeler vakmanschap
met naald en draad, en oe wat knap
Oebele houdt ons voor den lap.

KOOR: Pappelepap Da's knap, da's knap.

TUSSENSPEL.

KOEN: (IN STUKJE RONDHORIZON)

Oebele heeft wat sneeuw besteld
Dat moest nou maar, maar sneeuw kost geld
We hebben De Bilt even opgebeld

KOOR: En De Bilt zei:

KOEN: Goed, ons hartje smelt
PARLANDO.
Alsjeblieft.

ALLEN: Welkom in Oebele
Oebele parompompom
Snel kom naar Oebele
Vraag niet waarom

KOEN: Kom, kom! INSTR.

KOEN+AAG: Wie wil naar Oebele

KOEN: Wie wil?

KOOR: IK!!!

KOEN: Dan kom!

ORKEST NASPEL.

HET SNEEUWT.
DE POSTBODE KOMT OVER HET PLEIN,
UIT ZIJSTRAATJE WIEBELIG AAN-
FIETSEN OP ZEER VEEL LAWAAI
MAKENDE FIETS.
GROTE SHAWL OM, GROTE TAS, OP
VOORGROND STAAT AAGJE MET SHAWL
OM EN PRAAT MET MICROFOON IN
DE HANDEN IN KAMERA:)

AAG:

Eén van de verzoekjes hebben we vast uitge-
kozen en als je nou goed luistert, hoor je
het onmiskenbaar opperbest Oebeler Omroep-
orkest al stemmen en dat betekent, dat je
met mij mee het theater in kunt gaan om te
luisteren naar en,
die op twee bijzondere instrumenten muziek
zullen gaan maken.

AAG LOOPT THEATER IN.

HARPJES.

REGISSEUR: (IS DRUK BEZIG TEGEN IEMAND
BUITEN BEELD.

TEGEN MONITORS:)

Ja C 2 naar het plein. Close up Aagje. Laat
die mensen daar uit beeld gaan.

Zo ziet de kijker niets.

(MUZIEK HARD)

Muziek zachter!

(TEGEN MONITORS)

C 1 niet zo wiebelen!

POSTBODE: (KOMT ZWIERIG BINNEN)

En ik zeg goedemiddag.

REGISSEUR: (TEGEN MONITOR)

Rustig zei ik. (DRAAIT ZICH OM)

Wat kom jij doen.

POSTBODE:

Wat denk je. De post brengen, vanzelf.

REGISSEUR:

O.

POSTBODE:

Interessant hoor. Ze schrijven bijvoorbeeld

... (LEEST VOOR)

REGISSEUR: (VERBOUWEREERD)

Maar ...

POSTBODE:

En deze hier, ook leuk ... (LEEST)

REGISSEUR:

Maar hoe kom jij ...?

POSTBODE:

En dan had ik nog een hele leuke prentbrief-
kaart voor je uit ... maar die heb ik niet
meer, want die postzegel vond ik erg mooi.

REGISSEUR: (TOORNIG)

Wat????

POSTBODE:

Maar ik weet de inhoud nog wel hoor. Er
staat op: (VERTELT INHOUD)

REGISSEUR:

Oh!

Ja, kamera's klaar staan.

Koen. Waar is Koen?

(KOEN STAAT BIJ DE BRIE-
VENBUS, DIE NU VRIJWEL
ONZICHTBAAR IS, WRIJFT
IN ZIJN HANDEN, DRUKT
IJSMUTS GOED OP HOOFD.
KINDEREN KOMEN OM HEM
HEEN)

KOEN:

Vooruit. Niet stil blijven staan. Wat gaan
we doen. Het is feest.

Kijk. (KNIPT MET VINGERS.

HET GAAT SNEEUWEN)

LIEDJE: SNEEUW.

KOEN: Sneeuw! Sneeuw!
Rollen in de sneeuw!
In je dikke duffel met je ijsmuts scheef
op je hoofd - sneeuw!
Dikke pakken sneeuw!
Hele dikke vlokken dat je haast je beide
ogen niet gelooft! - Ja!
Vlokken voor en ná!
Iedereen naar buiten met de schóp -
en schéppen!
Paadje voor de oto - paadje voor je pa!
Gooi 't op een hoge hoop en kijk 's
daar - hoerá!
'n sneeuw-pop -
BESTELT:
Bezem en een hoed!
Plak een dikke winterwortel midden in
z'n toet
knoop-knoop- nog 'n knoop en nóg een knoop
heb je nog een shawl - hoe moetie heten?
Joop? PROEFT NAAM
Joop ...
Joop RESOLUUT NU:
Goed ik doop 'm Jnop!
Is er nog wat sneeuw????
Jawel - een hele hoop!
Op 't dak - Dáár - achter in de tuin!
niet daar bij die regenton, daar is de
sneeuw al bruin,
daar issie vies - bah
'k weet 't al precies
Jongens pak je sleetje - gaan we lekker
glijen

MET KOOR: Sneeuw - sneeuw!
rollen in de sneeuw!

KOEN: In je dikke duffel met je ijsmuts scheef
op je hoofd -

MET KOOR: Sneeuw!

KOEN: Rollen van de top,
Rollen van de helling met een rooie kop
van sneeuw!
vrij!
's Middags lekker vrij -
Jongens - pak je schaatsen, gaan we
fijn de baan op
Kris kras
hou je aan me vast
lange wijde slagen, want dan ga je
vlugger,
zwier - zwier
in een lange sliert naar
rechts
links
rechts
links

SAMEN: (FLUITEN OF LALALA MET MUZIEK)

SAMEN: Sneeuw
Sneeuw
Rollen in de sneeuw

KOEN: In je dikke duffel met je ijsmuts
scheef op je hoofd -

KOOR: Sneeuw.

APPLIKATIEDOEK, TERUGTREKKEN NAAR
AAGJE LEIDT IN:

AAG:

Het is winter en dan denk je aan dekens.
Maar wij denken ook aan lappen. Lappen-
dekens. En warme theemutsen.
En kleurige kleden, en kussenvertrekken
... en gewoon mooie wandversieringen.
Met een duur woord: APPLIKEREN.

APPLIKEREN, DEEL I.

JUFFROUW MET KIND OVER APPLIKEREN.

REGISSEUR:

Weet je zeker, dat het niet gaat, narretje?

NAR: (SCHUDT HOOFD)

REGISSEUR:

Echt niet?

NAR: (SCHUDT WEER)

REGISSEUR:

Probeer es wat te zeggen.

NAR: (BRENGT WAT HESE KLANKEN UIT.
HOEST EN PROEST)

REGISSEUR: (TOT SCRIPTGIRL)

Oh lieve hemel, wat moet ik nou?

Narretje is ziek - hij is helemaal hees -
daar gaat mijn poppenkastvoorstelling.

PLEIN.

ALLE KINDEREN HEBBEN EEN KROES
HETE CACAO. SOMMIGEN HALEN HEM
NOG BIJ STALLETJE.

SOORT RIJDENDE CACAOKRAAM ALS
IJSKARRETJE.

OORWARMERS. OP HET GORDIJN BORD:
De voorstelling gaat niet door.
Brrrrr. Narretje.

DE POSTBODE KOMT GILLENDE MET
FIETS AAN DE HAND EN HAND OP
BROEK AANLOPEN.

GELUID: BLAFFENDE HOND IN VERTE.

POSTBODE: (PAULUS)

Help, help!

AAGJE OF WILEKE OP DE VOORGROND
MET KINDEREN KIJKEN OP.

Wat is er, Paulus?

PAULUS:

De hond van de burgemeester. (HIJGT) Hij
heeft me eindelijk gekregen! Bij het tuin-
hekje. Verschrikkelijk.

Mijn broek! (KINDEREN ACHTER HEK WIJZEN GIE-
REND VAN HET LACHEN)

Ach bah. Lach maar.

(HIJ STAPT OP EN RIJDT MET GROTE
... OVER ZADEL AFHANGEND, WEG)

(AAG LACHT, DE KINDEREN STELLEN
ZICH OP)

VIBRAFOONMUZIEK ZET IN.

LIEDJE: OP DE IJSBAAN.

Op de ijsbaan, moet je weten
Daar ben ik een ander, daar voel ik me fijn
Op de ijsbaan kan ik zomaar
Een ander dan Willeke zijn

Dan denk ik, nou heet ik 's Carrie of Stien
En ik rijd om 't olympische goud
Ik laat al mijn fans wel eens eventjes zien
Dat niemand me daarvan weerhoudt
Ik wacht op het startschot (koor: pang!)
Ik start als een schicht (koor: zoef zoef)
Ik lig al meteen meters voor (koor: hoi hoi
hoi)
Mijn slagen zijn krachtig (koor: een twee,
een twee)
En door mijn techniek (koor kijk eens)
Kom ik elke bocht haarscherp door (koor: ah)
Het publiek juicht me toe (koor:
Willeke, Willeke)
'k Ben bij lang nog niet moe (koor: hijg, hijg,
hijg)
En dan met de eindstreep in zicht (koor:
zoef zoef)
Een scheur in het ijs (koor: ai)
Met een ijselijke krijs (koor: ach)
Valt Willeke op haar gezicht (koor: hahahaha)

Op de ijsbaan, moet je weten
Daar ben ik een ander, daar voel ik me fijn
Op de ijsbaan kan ik zomaar
Een ander dan Willeke zijn

Vandaag treed ik op als een ijsdanseres
En ik rijd een fantastische kuur
Ik zweef over het ijs als een sprookjesprinses
Krijg tienen voor elke figuur
Daar klinkt de muziek (koor: tatatata)
Ik begin grazieus (koor: ooohhh)
En dan komt een zweierende zwaai (koor: kijk an)
Een rietberger volgt (koor: sjonge)
Dan: dubbele flip (koor: aiai)
Een pirouette met een heel snelle draai
(koor: hoe bestaat het)
Het publiek is verrukt (koor: ach)
Als er weer een sprong lukt (koor: klap klap
klap klap)
Kampioenschap is nu niet meer ver (koor: juicht)
Maar o wee, onverwacht (koor: ai)
Komt in plaats van acht (koor: ach)
In het ijs een geweldige ster (koor: hahahaha)

Op de ijsbaan
Op de ijsbaan
Daar ben je een ander daar voel je je fijn
Op de ijsbaan
Op de ijsbaan
Daar denk je een ander
En wat is daar tegen
Daar denk je een ander te zijn

Keessie Verkerk
Sjoukie Dijkstra
Ard Schenk
Stien Kaiser
enz. enz.

PICCOLO. (PICCOLO KOMT OP.
KINDEREN REAGEREN OP DIE VOOR
HEN WAT VREEMDE VERSCHIJNING)

KOEN: Zeg meneer, wie bent U?

PICCOLO: Piccolo.

KOEN: Piccolo. Piccolo wat?

PICCOLO: Piccolo niks — alleen maar Piccolo.

KOEN: Nou ja, hoe dan ook, U stoort geweldig —
we zijn midden in een uitzending.

PICCOLO: Dat komt prachtig uit.
Het is toch een kinderuitzending, hè?

KOEN: Jazeker.

PICCOLO: Oebele.

KOEN: eh ah

PICCOLO: Gelukkig, dan heb ik het toch gevonden.
Het viel niet mee hoor, helemaal vanuit
het land van de goede gedachte.
Ja jullie moeten weten, dat ik alsmaar
op reis ben langs plaatsen, waar kinderen
prettige, of dappere of goede dingen doen.
Pas nog was ik in het land Brot.
Daar woonde een heel dapper meisje, Nim-
fra heette ze.
Ze kon niet spreken, maar dat heeft haar
niet weerhouden, iets heel flinks te doen.
Het land van Nimfra had geen koning en ieder-
een in dat land wilde koning zijn.
Er was een oude rijke man, die zei:
Ik ben de rijkste man in het land en de
oudste, koningen zijn altijd oud en rijk,
dus ... ben ik de koning.
Maar niemand wilde hem als koning hebben,
omdat hij veel te heerszuchtig was.
Hij wilde op een lelijke manier de baas
spelen, en zo'n koning wilden de mensen
niet.
Verder was er nog een domme jongen en die
zei: Ik word de koning, want in sprookjes
trouwen domme gewone jongens met de prin-
ses en daarna worden ze gewoon ... koning.
Maar alle mensen lachten hem uit en de
schoolmeester zei: Domme domme jongen,
wij hebben niet eens een koning, laat
staan een prinses.
Nee, ik ben de koning die jullie zoeken,
omdat ik wijs ben en heel veel weet.

Toen zei een oud vrouwtje: Nee ... jij mag geen koning worden, want mensen die zeggen, dat zij wijs zijn, zijn niet wijs, maar eigenwijs.

En daar was iedereen het mee eens.

Jullie moeten mijn zoon als koning nemen, zei het oude vrouwtje. Mijn zoon is een held.

Ja een held, riepen de mensen, een held moet onze koning zijn.

Ga je zoon halen.

Toen schrok het oude vrouwtje en zei een beetje huilend: Dat kan niet ... Waarom niet? vroeg men, waarom niet?

Omdat ie ... dood is, helden zijn altijd dood.

Hij is gesneuveld in een oorlog. Ooohh, zeiden alle mensen, aan een dode koning hebben wij niets.

Zo praatten de mensen in dat land de hele dag, over wie er nu eigenlijk wel koning moest worden.

Eigenlijk hadden die mensen de hele dag ruzie.

Nimfra vond dat helemaal niet leuk. Ze had graag tegen al die mensen willen zeggen, houdt toch op met ruzie maken en laten we samen proberen een koning te vinden, en ze dacht: ik vlucht de stad uit ...

en 's avonds toen iedereen sliep, sloop zij door de straten naar de stadspoort. Voorzichtig deed ze de poort een klein kiertje open en glipte naar buiten.

Om de stad heen was een groot, haast ondoordringbaar bos.

Eerst was ze wel wat bang ... maar later, toen ze merkte, dat er geen mensen waren, die steeds maar ruzie maakten, was ze een klein beetje blij en minder angstig. Ze vond een klein houten huisje. Ze ging naar binnen. Op de grond lag allemaal stro, ze ging liggen en ... ze sliep.

Ze sliep tot de volgende dag en toen ze wakker werd en naar buiten ging, kon zij haar ogen niet geloven; wat was dat mooi. Overal bloemen en planten en de bomen!! De bomen waren zo mooi!

Er waren bomen met blauwe, gele, rode bladeren; met witte takken, met paarse vruchten.

Ze was ontroerd, zo mooi was dat bos.

Op haar tenen liep ze dieper het bos in. Het werd steeds mooier en kleuriger.

Ze haalde diep adem ... en het was net of ze lichter werd, ze deed haar ogen dicht, haalde weer diep adem ... en kijk ... haar tenen raakten de grond niet meer: ze zweefde ...

Ze voelde zich van binnen helemaal blij, langzaam steeg ze boven de bomen uit, opende haar ogen en ... wat ze zag, aii, kinderen, dat is niet na te vertellen, duizenden kleuren, strepen geel, blauw, violet, groen, ja groen.

Die kleur was ze bijna vergeten. Maar midden tussen al die kleuren was een grote groene plek.

Daar wil ik naar toe, dacht ze en langzaam daalde ze naar beneden.

Ze kwam midden in het groen terecht.

Het was een grasveld, zo zacht, zo fris.

Ze keek om zich heen.

Niet ver van haar af stond heel alleen, een roos, midden in dat groen, een rode roos.

Ze liep er naar toe en streek met haar vingers langs de rode blaadjes.

Opeens zag zij, dat één van de blaadjes anders was. Ze keek goed en zag dat er een kroontje op stond: op dat blaadje stond een goud kroontje getekend.

Een traantje van blijdschap biggelde over haar wang en viel op de roos, hij bleef hangen boven het kroontje en toen de zon erin scheen, was het net een diamant.

Zonder dat ze het zelf wist, plukte zij voorzichtig de roos en hield hem in haar armen, zij ...

Nu ik deze roos heb, wil ik weer terug naar de stad, dacht ze en kijk, ze sloot haar ogen en langzaam zweefde zij weer boven de bomen.

Ze kwam neer, precies voor de poorten van de stad.

Ze ging poort door en kijk: alle mensen bogen diep voor Nimfra ... tenminste, dacht zij.

De roos in haar armen verschoof en ze deed haar ogen open om hem goed te leggen. Even stond ze stil van schrik, want in haar armen was geen roos meer.

Nee, in haar armen droeg zij een kindje, een kindje met een gouden kroontje en op dat kroontje een flonkerende diamant.

Daar bogen de mensen voor en ze riepen: De koning! Hoera!! Wij hebben een koning! Iedereen was blij en gelukkig. Nu werd er geen ruzie meer gemaakt, het land had eindelijk een koning.

En Nimfra ... Nimfra bleef alleen, want de koning is van het volk, niet van één meisje.

En toen ze zag, dat iedereen gelukkig was, is ze met mij meegegaan naar een professor.

KOEN: Naar een professor ...???

PICCOLO: Ja, die heeft beloofd, dat hij haar kan laten spreken, ik bedoel, weer woorden kan leren.

KOEN: Oh ...

PICCOLO: (HAALT RING VAN VINGER)
Die is voor U ...

KOEN: Voor mij ...?

PICCOLO: Ja, voor U.

KOEN: Dank je wel, Piccolo, maar wat moet ik ermee???

PICCOLO: Wanneer U mij nodig hebt, wrijf dan driemaal over de steen, daarna moeten allen die bij U zijn driemaal "Piccolo" roepen ... nou en dan kom ik.
Daag.

DE JUFFROUW VAN DE APPLIKATIE
LEGT RUSTIG UIT. DE KAMERA RIJDT
UIT.
HET PROEFLAPJE IS DE BROEK VAN DE
POSTBODE, DIE RUSTIG OP ZIJN BUIK
LIGT TE SOEZEN.

APPLIKEREN II.

KOEN:

Vandaag hebben we weer es een getekend verhaal, eigenlijk een getekenfilmd verhaal door kinderen van de St. Michaël, Palland en Nic. Maesschool uit Amsterdam.
De titel: Het paard Rudolf.

film: Het paard Rudolf.

lengte:
l.s. :

OP HET RONDE BANKJE ZITTEN AAGJE
EN WILLEM EN WAT KINDEREN.
ZE HEBBEN SCHAATSEN NAAST ZICH LIG-
GEN.

AAG:

Wel jammer, dat december voorbij is.

KOEN:

Ja, december is een leuke maand.

MEISJE:

't Is de leukste maand van het jaar. Je krijgt zoveel. En het is zo gezellig. In januari heb je plotseling niks meer.

KOEN:

Sommige mensen zijn nog wel eens jarig, dan.

MEISJE:

Ja, maar dan is het nog de vraag, of ze ook wat krijgen, na al die cadeaudagen, Je kunt beter wat later jarig zijn.

KOEN:

Daar zit wat in.

MUZIEK IS INGEZET.

LIEDJE: ALLES IS OP, VOORBIJ.

AAG:

januari - en 't is stil
niks meer in je schoen
niets op stapel
niets op til helemaal
niks te doen

KOEN:

geen cadeautjes - ook geen feest

AAG:

niks meer - eig'lijk raar

KOEN: Ook de boom ging in de fik ...
al met ouwe jaar ...

KOOR: II Alles is op - voorbij
A heel lang geen feeeeeest meeeeer
dát is voorbij

A Dat is nu op - voorbij
dat is geweeeeest, weeeeer
is weer voorbij

TUSSENSTUK Pakjesavond
zes december
vrolijke kerstmis
vrolijk nieuwjaar (jaaaaahaaaar)

A Alles is op
voorbij
heel lang geen feeeeeest meeeeer

A moeder ruimt op -
opzij
jammer maar waaaaaar, jaaaaa ...
't is weer voorbij

TUSSENSTUK geen cadeautjes
niet de schoen
weg de kerstboom
niets te doen

A ZACHT: niets meer op touw - op til
heel lang geen feeeeeest meeeeer
stil - o zo stil ...

A maandenlang stop - maart mei
juli oktoooobeeer
niets te doen
dan is het

C zes december
vrolijke kerstmis
nieuwjaar
...
...
elk jaar!

VAN HET KLEURIG, BONTVERSIERDE ZIT-
VLAK VAN PAULUS TREKT DE KAMERA
TERUG.

HIJ HEEFT GEBUKT OP DE GROND ZITTEN
SNUFFELEN NAAR EEN BRIEVENBUS.
VOOR HEM EEN SNEEUWMAN.

REGISSEUR: (KOMT LANGS)
Wat doe je nou weer, Paulus?

PAULUS:
Hier stond een bus. Hier stond een letterbox.
Zo waar ik hier sta.

REGISSEUR:
Je knielt.

PAULUS:
Ik licht hier om de vier uur. Ik licht hier
vaak, ik licht hier graag.
En nog nooit heb ik de bus gemist.

REGISSEUR:
De bus gemist? Er stopt hier geen bus ...
Oh je bedoelt ...

PAULUS:
Precies. De bus is weg. De brievenbus. Zo'n
grote, zo'n hoge ... Mooie bus. Rood, twee
gleuven. Oebele en overige bestemmingen.
Fraaie brede gleuven, niet van die knijpers,
waar je je handen aan pijn doet.
Stond hier, waar ik sta. Waar die sneeuwpop
staat, feitelijk ... Ik denk,
kom ik licht even. Kwart voor vijf. Knap
laat. Weg bus. Mijn lievelinge bus.
(FLUIT EENS)

REGISSEUR:
En zei je dat ie hier stond?

PAULUS:
Zal ik niet weten, waar mijn adressen zijn?
Elke dag kom ik hier. Er staat alleen een
brievenbus. Niets anders. Je mist hem direkt.
Niets anders dan die brievenbus. Geen sneeuw-
pop, niks ... STOKT, KIJKT MET OPEN MOND
... HIJ BUKT ZICH, HAALT WAT SNEEUW
WEG, KIJKT OP
DE GLEUF IS ZICHTBAAR: KRAAIT:
Overige bestemmingen!
VEEGT ERGENS ANDERS OOK:
Oebele!

AAG IN DE KOEK EN ZOPIE KRAAM, DEELT
WARME DRANKEN UIT AAN ALLE KINDEREN.
ZE KOMEN ALLEMAAL BIJ DE TOONBANK.
KOEN HELPT MEE OVERREIKEN.

KOOR: Zopie koop 't bij Jopie
Zopie koop 't bij Jopie

MARJAN: Hete cacao
hete anijs

KOOR: Jopie heeft 't te koop

MARJAN: Tegen de kou
Fijn op 't ijs

KOOR: Koek en zopie van Joop

MARJAN: Jopie geeft de mensen koffie

KOOR: koffie, thee, cacao
en hete anijs

MARJAN: Dus kom bij Jopie op de koffie

KOOR: koffie-erwtensoepp
of koek met spijs

MARJAN: Koop voor een kopie, koop bij Jopie

KOOR: Jopie! Koek
en zopie -
Op het ijs!
Op zo'n kouwe dag en ach, dan lach je toch
om de prijs

KOOR: Zopie, koop 't bij Jopie
Jopie! Koop 't bij Jopie!

MARJAN: Jongens hier vlak-
bij is een wak
Die wak dat is 't bewijs:
Daar at een heer
zeer hete snert
en smolt toen dwars door het ijs!

KOOR: Zopie, koop 't bij Jopie
Zopie koop 't bij Jopie

MARJAN: Jopie geeft de mensen koffie

KOOR: koffie, thee, cacao
en hete anijs

MARJAN: Dus kom bij Jopie op de koffie

KOOR: koffie-erwtensoepp
of koek met spijs

MARJAN: Koop voor een kopie, koop bij Jopie

KOOR: Jopie! Koek
en zopie
Op het ijs!
Op zo'n kouwe dag en ach, dan lach
je toch om de prijs

KOOR: Zopie, koop 't bij Jopie
Zopie, koop 't bij Jopie

MARJAN: Dampende snert
Wat als dessert?
IJSCO? (KOOR: Baaaahhhh) Zo klaar.

KOEN:

Jongens, dat was het weer.

Gauw naar huis, de schaatsen in het vet
en tot de volgende keer.

titelrol